

חוסר סבלנות

מקורו של הנושא הנבחר הוא סיפור חטא העגל. יסודו של החטא, כפי שמתואר בתורה, בחוסר סבלנותם של בני ישראל להמתין למשה שעלה על הר סיני לקבל את התורה. התורה אינה מתארת מה השתבש, אך מבחינת בני ישראל משה בושש לבוא והם איבדו את סבלנותם. אירוע זה הוא הזדמנות טובה לעסוק בחשיבותה של הסבלנות. בחיים החברתיים מבוגרים וגם ילדים נדרשים פעמים רבות לחכות, או כפי שאנו מכנים זאת "לדחות סיפוקים". בעולם הטכנולוגי המפותח אנו רגילים לסיפוקים מהירים – להשיג מידע, להריץ סרט, להכין ארוחה, הכול בתוך שניות. ואם דבר-מה מתעכב – אנו מתרגזים. רבים מהמסרים שאנו מקבלים, באמצעות סרטים, ספרים, שלטים וכו', מותאמים אף הם למה שהציבור רגיל לקלוט – משפטים קצרים, סרטונים קצרצרים. ואולם, חשוב לדעת שגם בעולם שלנו הסבלנות היא תכונה חשובה ונדרשת. כדי לקיים יחסי אנוש בריאים ונעימים (וגם בהקשרים אחרים) נדרש כל אדם לעתים להאט את הקצב, להקשיב לדברי אחרים, להמתין בתור, לקרוא את האותיות הקטנות, וגם – לפעמים פשוט להתאזר בסבלנות עקב עיכובים לא צפויים... אדם סבלן, יוכל להתמודד עם ההמתנה בשלווה וללא רוגז. הוא יימנע מלהתווכח וליצור מתחים סביב ההמתנה, ולבסוף גם ישיג הישגים טובים יותר. התנהגות כזו תוביל את כולנו לחיים טובים, נעימים ושלווים יותר.

במדור בין השורות

הפעם מוצג במדור קטע המתאר את תחושותיו של ילד שאביו עוזר לו להכין שיעורים. הילד מרגיש שהאב לוחץ עליו ומפריע לו ללמוד (אי היכולת ללמוד תוביל מאוחר יותר להפעלת לחץ מוגבר מצד האב, וזה שיגביר את חוסר ההבנה של הילד... כך במעגל שאין לו סוף). אפשר לשאול את התלמידים: האם עמדתם במצב דומה? מה אפשר לעשות במצב כזה? אפשר לדבר עם ילדים על התמודדות עם לחצים (לחץ שמקורו פנימי או לחץ חיצוני) בעזרת הרגעה עצמית, נשימות עמוקות, דמיון מודרך ועוד.

על המדרש

סיפורים רבים במדרש ובתלמוד מתארים את אופיו הנוח של הלל הזקן. מדרש זה מתאר את סבלנותו הרבה. יש לזכור כי הלל היה נשיא הסנהדרין – המנהיג הרוחני של אותה תקופה. כדאי לתאר בפני התלמידים את המצב כדי שיבינו עד כמה היא יכולה להיות מרגיזה: האיש מטריד את הנשיא בערב שבת – הזמן הלחץ ביותר בשבוע, בדיוק בזמן שהוא מתרחץ. הסיבה להטרדה היא קטנונית, שאלה שהיה יכול לשאול כל אחד אחר בזמן אחר, ההטרדה חוזרת שוב ושוב. באופן פרדוקסלי, מי שמאבד, בסופו של דבר, את סבלנותו הוא האיש שרואה את סכום ההתערבות הגדול חומק לו מהידיים. יש לשער שגם מסקנתו של הלל, שכדאי להפסיד אפילו שמונה מאות זוז, העיקר לא להתרגז – מרגיזה אותו יותר!

שאלה לדיון:

כיצד אתם הייתם נוהגים במצב דומה?

הצעה לפעילות:

כתבו את הסיפור כאילו התרחש בימינו: בחרו דמות חשובה, ותארו אדם המנסה להרגיזה בשעה לחוצה בשאלות טיפשיות.

מה בפרשה

להשלמת מצוות העבודה במשכן מסופר בפרשה זו על **מחצית השקל** שכל אדם מישראל צריך לתרום, על **הכיור** לרחצת הכוהנים, על **שמן משחת הקודש** לכלי המשכן ועל **הקטורת**. וכן על האזהרה על **שמירת השבת** ונמסרים **הלוחות**.

מעשה העגל – כשהיה משה על ההר בנה אהרון לבקשת בני ישראל עגל מזהב. ה' הודיע למשה את חטא העם ואיים להשמידם. משה התחנן למענם, ירד מן ההר ושיבר את הלוחות. אחר כך השמיד את העגל וציווה על נאמני ה' להרוג את עובדי העגל.

הלוחות השניים ו**חידוש הברית** – ה' נעתר לבקשת משה לסלוח לעם וציווה עליו להכין לוחות חדשים.

דיני **שלוש הרגלים**.